

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Den Tænke, som den ærede Landstingsmand nævnte med Hensyn til Obligationerne, har ingenlunde været mig fjern, og jeg har selv forhandlet med Entreprenørernes Besuldmægtigede derom. Det forekommer mig imidlertid, at det ved nærmere Betragtning vil vise sig, at den nævnte Form i nærværende Tilfælde neppe vilde være ganske praktisk. Jeg maa først gjøre opmærksom paa, at den Form, hvori de Obligationer ere udstedte, der tjene som Betaling for Arbeidet ved Jernbanerne, er den, at der i deres Tægt findes anført, at de ere udstedte i Henhold til Loven om Jernbaners Anlæg i Nørrejylland og til Betaling for det Arbejde, dertil udtræves, samt at den samlede Sum, der dertil vil medgaae, ikke maa overstige to Millioner Pund Sterling. Det er sat saaledes, fordi det ansaaes at være af Vigtighed, at Rjoberne være vidende om, hvilket der var det højeste Beløb, hvorfor der kunde udstedes Obligationer af den Slags. Men denne Sum af 2 Millioner Pund Sterling vil der her ikke være Spørgsmaal om, idet den overveiende Deel deraf først forfalder til Betaling i senere Finantsaar, og der her kun vil blive Tale om at antecipere en Deel af det Beløb, der vil forfalde i det nærmeste Finantsaar, hvilket i Forbindelse med, hvad der vil blive at udstede i indværende Finantsaar, i det Højeste vil andrage $\frac{1}{2}$ Million Pund Sterling. Det vil sees, at med Hensyn hertil vilde dette Expedient ikke være ret anvendeligt i dette Tilfælde. Dertil kommer, at Scribs vel er en anvendelig Mæthode, men dog paa Londonsmarkedet vistnok kun, naar der er Tale om Beløb, som der blive anseete for nogenlunde betydelige; for et saa lille Beløb som $\frac{1}{2}$ Million Pund Sterling, vilde det derimod vistnok ikke ansees passende at anvende denne Måade. Dette er idetmindste forskjelliges Mænds Mening, som maae ansees for at være blandt de meest Sagkyndige i denne Henseende. — Den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand gjorde med Hensyn til Indtægten, maa erkjendes at kunne have sin Betydning; men det

vil erindres, at ved Tillægsbevillingslovene gjør man i Reglen ikke saa strenge Forbringinger med Hensyn til Formen som ved de almindelige Finantslove, og det har derfor forekommet mig, at det vilde være simplet og ikke føre til videre Ulemper, om denne Bemyndigelse blev givet i den Form, her er foreslaaet.

Besæfely: Jeg skal tillade mig endnu en Bemærkning, nemlig ved § 7. I det oprindelige Forslag var der opført et Beløb af 25,000 Rd., som det hedder: „Til Afsløsning af den Aarhus Vandmølle tilkommende Eneret til Maling“. Dette Beløb er gaaet ud. Det forekommer mig at være en ganske særegen Form, man der har brugt. Dersom jeg ikke antog, at det i den følgende Session vil komme til en nærmere Forhandling mellem begge Tingene om, hvorledes Formen for Finantsloven og Regnskabsvæsenet og hvad dermed staaer i Forbindelse skal være, og samtidigt dermed til en Tilmærkelse med Hensyn til de forskjellige Anskuelser, vilde jeg have stillet et Endringsforslag i Anledning af dette udgaaende Beløb. Det er nemlig givet, at der i Anledning af denne Sag vil finde en Udgift Sted, idet det kun beroer efter Afgivelsen af et Skjøn af uvillige Mænd, der skulle bestemme, hvor stort et Beløb der vil være at udbetale til Eieren af Møllen; da nu dette først skal afgjøres ved et Skjøn, har man naturligtvis nu aldeles ingen Mening om, hvor stort dette Beløb bliver; Summen 25,000 Rd. grundet sig paa en tidligere Taxation. Skjøndt man nu har erkjendt, at en saadan Udgift vil finde Sted, har man, da man ikke kunde blive enig om, hvilken Sum der skulde staae, ladet hele Posten gaae ud. Forholdet er altsaa dette: der vil finde en Udgift Sted, hvilket vides; men Finantsministeren har dog i Finantsloven ingen Bemyndigelse til at udbetale Beløbet. Det forekommer mig at være en saa særegen Form, at der vel kan være Anledning til at henlede Opmærksomheden derpaa. Efter min Anskuelse vilde Sagen simpelt være den, at man optog en Post paa Finantsloven, som hed: Til Afsløsning af den